

prima instanță: O. Cojocar,
 instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, M. Guzun

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „SanTina-J”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „SanTina-J” împotriva societății cu răspundere limitată „Green Valley Reality” cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin obligarea demolării gardului de pe terenul ce îi aparține,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „SanTina-J” și menținută hotărârea judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2014, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La data de 10 septembrie 2013, SRL „SanTina-J” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Green Valley Reality” cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin obligarea demolării gardului de pe terenul ce îi aparține.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat faptul că, în baza contractelor de vânzare-cumpărare, de către reclamant au fost procurate loturile de teren cu nr. cadastral 0100504,150 și 100504,149.

Indică reclamantul că proprietatea totală a SRL „SanTina-J” se învecinează cu proprietatea privată a SRL „Mobisan”, proprietatea publică a Primăriei municipiului Chișinău, proprietatea SA „Combinatul Auto nr.5” și proprietatea privată a SRL „Green Valley Reality”.

Susține reclamantul că în scopul inițierii procesului de utilizare a pământului destinat construcției, a solicitat serviciile oferite de SRL „ALEX-TOP A&S” în vederea trasării liniilor roșii, în urma cărui fapt s-a constatat că pe teritoriul care se află în proprietatea privată a SRL „SanTina-J” s-au identificat construcții neautorizate - gard, care este proprietatea SRL „Green Valley Reality”, motiv din care reclamantul s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Green Valley Reality” privind apărarea dreptului de proprietate prin obligarea demolării gardului de pe terenul ce îi aparține.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2014, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 martie 2014 SRL „SanTina-J” a depus apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „SanTina-J” și menținută hotărîrea judecătorească Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2014, de respingere a acțiunii.

La 15 iulie 2014, societatea cu răspundere limitată „SanTina-J” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2014 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 18 februarie 2014, cu emiterea unei hotărîri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și au interpretat în mod eronat legea.

În special recurentul a invocat că pricina a fost judecată în absența unor participanți la proces cărora nu li s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Mai indică recurentul că atât instanța de fond cît și instanța de apel nu au luat în considerație actele invocate de recurent și a dat prioritate declarațiilor verbale ale reprezentantului intimatului și probelor prezentate de ultimii, fără a da o motivare conchisă în acest sens, precum și nu a fost efectuată o cercetare multiaspectuală, completă a tuturor probelor din dosar.

Susține recurentul în instanțele de judecată au aplicat o lege care nu urma a fi aplicată, anume art. 765 alin. (3) și (4) Cod civil.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „SanTina-J”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „SanTina-J”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari